

nær Fremtid — lader de tekniske Skoler omkring i Provindserne bevæge sig med al ønskelig Frihed og kun staar som raadgivende og vejledende. Desuden maa vi erindre, at der fra det øvrige Land kommer en Mængde Folk ind til Anstalten i Kjøbenhavn. Efter hvad jeg har hørt, er der i den ikke mindre end over 300 Lærlinge fra Provindserne fortrinnsvis i øverste Klasse. Jeg har talt med flere af disse, og det er Folk i en moden Alder, ældre Haandværkere, og de have Alle erkjendt, at den Undervisning, der gives der, er praktisk og god. Af Hensyn dertil tror jeg, at det er rigtigt, at man giver denne temmelig store Bevilling til den nævnte Skole. Man har ogsaa fra alle Sider været enig derom, idet Ingen foreslaar at negte denne Bevilling. Der er kun Spørgsmaal om Maaden; men selve Maaden har ganske vist ligesom Spørgsmaalet om Størrelsen af Bidraget ikke ringe Betydning, og jeg kan ikke Andet end paa det Barmeste anbefale Endringsforlaget under Nr. 138. Som ærede Herrer ville se, gaar dette Forslag ud paa, at Staten skal give 100,000 Kr., samtidigt med at Kjøbenhavns Kommune ogsaa rask giver 92,000 Kr. Det er det Bedste for Skolen, at den faar det — det kan ikke bestrides — fra begge Sider. Som man nemlig vil se, er det fra forskjellige Sider forsøgt at stille det saaledes, at Tilskudet skal være betingelsesvis. Fraskjøbenhavns Kommune skal det saaledes paa en Maade være betingelsesvis, idet der skal gives et større Tilskud til Skolen, hvorved den nævnte Sum af 92,000 Kr. blev forrentet og afdraget. Man vil derigjennem, som man siger, have en Slags Indseende med, at Skolen ikke forlader sit oprindelige Formaal. Et æret Mindretal, det ærede Medlem fra Kolding (Berg) med flere, stiller Forslag om, at Bidraget ogsaa fra Statens Side skal være betingelsesvis, det vil sige, det skal være rentefrit og uopsigeligt i 10 Aar og derefter forrentes og tilbagebetales. For det Første vil jeg sige, at den Art Opstillinger bryder jeg mig ikke saa grumme meget om; thi naar man veed, at Skolen skal have Laanet rentefrit og uopsigeligt i 10 Aar, betyder det i Virkeligheden, at den ikke kommer til at betale Noget tilbage. Det ligger ogsaa i selve Motiveringen, naar det siges i den, at man derigjennem kan have Indseende med, at Skolen bliver ved sit Formaal. Nu vil jeg sige, at hvis det var den eneste Maade, hvorpaa dette Indseende kunde udøves, var dette ogsaa rigtigt; men den Maade, at udøve Indseendet paa, behøves ikke. Dette Indseende have vi jo gennem den aarlige Bevilling; igjennem den kan Staten have Indseende nok. Den Maade behøves altsaa ikke, og praktisk vil den ikke have Noget at betyde, thi man vil ikke faae Noget tilbage — derom vidne de Erfaringer, man har i saa Henseende. Endvidere paastaar jeg, at det Forslag, der er stillet under

Nr. 136, er mindre gunstigt overfor Skolen end det Forslag, der er stillet under Nr. 138. Fra Statens Side er vort Forslag det, der faar Kommunen bedst med, idet Kommunen rent og blankt efter vort Forslag giver de 92,000 Kr., hvorimod den efter det ærede Mindretals Forslag ikke rent og blankt skal give de 92,000 Kr., men succesive gennem en Række, gennem Bevillinger af Kommunens Bestyrelse, og vel er der ikke Tvivl om, at Pengene ville blive givne, men fuld Sikkerhed kan man aldrig have derfor. Jeg ser altsaa ikke bedre, end at det er i Skolens Interesse, at den faar Tilskudet rent, bart og blankt baade fra Statens og Kommunens Side som Gave. Det erkjendes ogsaa af det andet Mindretal, nemlig det ærede Medlem fra Vedby (Lauher). Ogsaa han erkjender, at det er den bedste Form. Kun mener han, at det er bedre at faae Kommunen til at give endnu Mere, og det skulde jeg ganske vist ikke have Noget imod, naar det overhovedet var gjennemført. Af Hensyn til den Betydning, som den tekniske Skole her i Kjøbenhavn har for Haandværkernes Uddannelse i det Hele, og af Hensyn til den Forbindelse, som den har med de øvrige tekniske Skoler her i Landet og den Vejledning, som det er for dem, at der staar en Skole i Kjøbenhavn, som er den ypperste i sit Slags, kan jeg ikke Andet end paa det Barmeste anbefale Forslaget under Nr. 138 som det Bedste for Skolen og som det Forslag, ved hvilket man faar Kommunen klarere og reneft med, hvilket er en Ting, hvorpaa jeg sætter Pris, og som jeg tror, at ogsaa Andre sætte Pris paa. Naar man kan naae at faae flere Formaal opfyldte samtidigt, tror jeg ogsaa, at det vil være rigtigt at vedtage Forslaget under Nr. 138, og jeg paaføjnener, at flere andre ærede Medlemmer, som ellers pleie at høre til den anden Side, ere gaaede med dertil, og have fundet det rigtigt, at man gjorde det til en Gave fra Kommunens og Statens Side een Gang for alle. Det vilde dog ikke blive Andet end en Gave alligevel, men en Gave paa en saadan Maade, at Kommunens Tilskud i Liden kunde blive tvivlsomt. Jeg anbefaler altsaa, at man vedtager Forslaget under Nr. 138.

Bouløffe: Det Spørgsmaal, som den ærede Læser (L. Nielsen) sidst omtalte, skal jeg ikke indlade mig synnerlig paa, men overlade det til det ærede Medlem for Kolding (Berg). Jeg kan dog ikke undlade at bemærke, at jeg ikke kan være enig med det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds i, at han ubetinget kan sige, at det bliver en Gave, naar de 10 Aar ere gaaede; det er dog Lovgivningsmagten, der til enhver Tid er Herre over at bestemme, om det skal være en Gave eller ei. Naar jeg derfor egentlig først nu begynder nemlig med at tale om Endringsfor-